

Florin Horincar

Daria în împărăția păpușilor

Editura Școala Noastră
2010

Referent:
Dorica Dan - președinte APWR/ANBRaRo

Ilustrator:
Prof. Dan Ștefan Marius

Traducători:
Czondi Etelka, voluntar APWR
Rob Pleticha, voluntar Peace Corps

Colaboratori:
Mihaiela Fazacaș, psiholog
Amalia Sabău, psiholog
Emese Iuhoș, psihopedagog
Cosmina Băican, psihopedagog
Lazar Zsuzsa, psiholog
Domki István, designer
Floare Horincar, învățătoare
Terezia Stoica, învățătoare
Sorina Ielciu, educatoare

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României HORINCAR, IOAN FLORIN

Daria, în împărăția păpușilor / Florin Horincar ; trad.: Czondi Etelka, Rob Pletikha ; pref.: Dan Dorica. - Zalău : Școala noastră, 2010
Bibliogr.
ISBN 978-973-1854-28-1

I. Czondi, Etelka (trad.)
II. Pletikha, Rob (trad.)
III. Dorica, Dan (pref.)

821.135.1-32=111=135.1

Tipărit la TEHNO-PRINT Zalău
tel./fax: 0260 611227

Daria în împărația păpușilor

Daria in The Empire of Dolls

Din înaltul cerului, primăvara decupează culori din curcubeu și le presără pe pământ. Bate la geamul Mariei cu flori de măr și zarzăr, îmbiind-o să iasă la joacă și să se bucure de frumusețile cu care a îmbrăcat natura.

Când să plece, un telefon o întoarse din drum:

- Alo! Bună, Maria! Sunt mama Dariei.

- Bună ziua! Mă bucur să vă aud!

- Te-aș ruga să treci pe la noi, să te joci cu Daria. Azi nu se simte prea bine și s-ar bucura să aibă pe cineva alături de ea.

- Bine, voi veni, zise ea puțin încurcată. Cât de mult și-ar fi dorit să iasă afară!

Deci, renunțase la planurile ei de a pleca în parc și se duse la Daria. Știa că-i va face o mare bucurie. Întotdeauna prezența copiilor o făcea să se simtă bine.

From high up in the sky, spring scatters rainbow colors on the ground. Apple and apricot flowers knock on Maria's window, luring her out to play and enjoy the beauties of nature.

Just as she was leaving, the phone rang turning her back:

- Hello! Hi, Maria! I am Daria's mother.

- Hello! I am glad to hear your voice!

- May I ask you to come over and play with Daria? She is not feeling too well today and she would be happy to have someone with her.

- Ok, I will be there, she said in a mixed voice. How much she had wanted to go outside!

So she gave up on her plans to walk in the park and went to see Daria. She knew Daria would be really happy for this. Being around other children always made her feel good.

A fost o după-amiază perfectă. O împărătie Barbie era camera ei! Le-au aranjat, le-au dat mâncare, au ascultat muzică, ba chiar au dansat împreună cu ele.

Daria se simțea atât de bine, încât zâmbetul ei îi acoperise toată fața și radia de fericire. Se apropie de Maria, o strânse în brațe, dar în clipa următoare chipul i se întunecă, deveni un alt copil și începu să-o lovească cu toată puterea. Strigătul ei de durere și disperare a salvat-o, pentru că, în scurt timp apăru mama.

- Daria, las-o! De ce o bați? Uîți că este prietena ta?

Și mama o prinse de mână, o scutură destul de tare, certând-o, în timp ce încerca să-o liniștească pe Maria.

- Te rog să-i ierți! N-aș fi vrut să se întâmpile acest lucru. Poate într-o zi vom povesti mai multe despre Daria, despre problemele ei de sănătate și atunci o vei înțelege.

It was a perfect afternoon. A Barbie doll empire in her room! They set them in order, fed them, listened to music and even danced with them.

Daria was feeling so good, that her smile was covering her entire face and she was radiant with joy. As she came close to Maria, she gave her a big hug, but the very next moment her face darkened; she became a different person and she started hitting her with full strength. Her cry of pain and despair saved her, as mother entered the room shortly after.

- Daria, leave her! Why are you beating her? Are you forgetting she's your friend?

Mother took her by the hand, shaking her pretty well and scolding her, while trying to calm Maria down in the same time.

- Please forgive her! I didn't want this to happen. Maybe one day we'll talk more about Daria and her health problems, maybe then you will understand.

Și întorcându-se supărată spre fiica ei:

- Acum, du-te la păpușile tale! Nu mai vreau să te văd!
M-ai făcut de rușine!

În cameră nu mai era urmă de bucurie. Daria era singură și tristă. Nici măcar păpușile n-o mai înveseleau. Maria plecase în grabă acasă, iar mama se întoarse în bucătărie.

- Mamă, te rog, iartă-mă!
- Ți-am spus de atâtea ori să nu-ți lovești prietenii. Te vor evita toți. Și tu o să suferi.
- Da, știu. Dar înțelege-mă...tu ești prietena mea cea mai bună, tu ești mama mea. Tu nu poți fi supărată pe mine.
- Ba da. De data asta n-am să te iert. Pleacă în camera ta!

În sufletul mamei era o luptă imensă. O iertase demult pe fiica ei, dar nu voia să-i arate acest lucru. Voia să-o pedepsească, pentru ca faptele ei să nu se mai repete.

As she turned over to her daughter, she said angrily:

- Now, go to your dolls! I don't want to see you! You embarrassed me!

There was no more trace of happiness in the room. Daria was alone and sad. Not even the dolls could cheer her up. As Maria suddenly went home, mother went back to the kitchen.

- Mum, please forgive me!
- I told you so many times not to hit your friends! They will all end up avoiding you. And you will be the one hurting.
- Yes, I know. But try to understand... you are my best friend, you are my mother. You can't be upset with me.
- Yes I can. This time I cannot forgive you. Go to your room!

There was a huge struggle in the mother's soul. She had long forgiven her daughter, but didn't want to show it. She wanted to punish her, so that she wouldn't do that again.

Într-un târziu intră în camera fetei, iar aceasta îi zise:

- Mama, încerc să adorm, dar nu pot. Mi-am luat păpușile pe rând la piept, dar nu m-au ajutat. Vreau să mă strângi la pieptul tău și să mă ierți! Nu ești tu zâna mea bună? Nu sunt eu singura ta copilă? Hai, mamă! Uită totul și strângemă la pieptul tău.

După îndelungi rugăminți, mama își iartă odorul. Pacea se aşterne în odaia în care mamă și fiică dorm îmbrățișate.

Later that day, as she entered her daughter's room, she heard:

- Mother, I am trying to sleep, but I can't. I hugged each and every one of my dolls, but that didn't help. I want you to give me a hug and forgive me! Aren't you my good fairy? Am I not your only child? Come, mother! Forget everything and hold me close.

After endless requests, the mother forgave her precious daughter. Peace took over the room, where mother and daughter were sleeping in each other's arms.

A doua zi Daria pleca la școală împreună cu mama ei. Era foarte fericită. Și mama și fiica uitaseră tot. Acum erau cele mai bune prietene.

Dariei nici măcar nu-i păsa că se va întâlni cu Maria, cea pe care o lovise cu o zi înainte. În mintea mamei, însă, se derulau scenarii, cuvinte pe care ar trebui să le spună copiilor din clasa a patra, ba chiar doamnei învățătoare.

Cu ea vorbise de multe ori despre fiica ei, dar cu copiii, niciodată. Lăsase totul în seama doamnei învățătoare. Acum simtea că trebuie să le vorbească ea.

În colectivul în care Daria a făcut eforturi să învețe să scrie și să citească era iubită dar se întâmplaseră, uneori, lucruri neplăcute. Mulți dintre copii erau revoltăți pentru că cea pe care de multe ori o ajutau, cea care era primită în grupul lor de joacă, avea uneori ieșiri violente și, atunci, nici ei nu stăteau prea cuminți... Răspundeau cu violență.

The next day, Daria went to school together with her mother. She was extremely happy. Both mother and daughter forgot about everything. They were again best friends.

Daria didn't even care that she was going to meet Maria, the one she had hit the day before. But inside mother's mind, different scenarios were unwinding, words she should be telling to the 4th grade children, or even to the teacher. She had talked to her many times about her daughter, but never to the other kids. She let the teacher handle everything. Now she felt she had to talk to them herself.

Although many things happened in the class where Daria was struggling to learn how to read and write, some of them quite unpleasant. Many of the children were upset that the one they were trying to help many times, the one who was welcomed in their play group, sometimes had these violent outbursts and they... well, they weren't on their best behavior either... answered with violence.

„Da, astăzi va trebui să le vorbesc copiilor. Dar cum să fac asta în prezența Dariei? Voi găsi eu o cale.” Daria intră fericită în clasă, mama o ajută să se pregătească pentru oră, când, iată că în jurul ei s-au adunat mai mulți colegi:

- Să știți că trebuie să luați măsuri. Daria este o colegă bună, veselă, iubitoare dar ne lovește uneori, fără să-I facem nimic.

- Da. Ne este frică să stăm în jurul ei pentru că acum râde, vorbește frumos cu noi, iar în următorul moment ne lovește fără milă. Au aflat și părinții noștri de ieșirile ei. Trebuie să faceți ceva, altfel noi...

- Vezi, Daria, de câte ori nu ți-am spus să te porți frumos cu colegii tăi?! Acum, uite, în ce situație am ajuns.

Daria pune puțin capul în pământ, dar în momentul următor o prinse de mâna pe colega ei de bancă și, fericită îi arătă o păpușă strecurată acasă, pe furiș, în ghiozdan.

„Yes, today I will have to talk to the children. But how can I do this with Daria present? I will find a way.”

Daria entered the classroom happily. Her mother was helping her get ready for classes, when some of the classmates gathered around them:

- You should do something. Daria is a good classmate, happy, loving but sometimes hits us, without any reason.

- Yes. We are afraid to be around her: one minute she's laughing and talking to us nicely, and the next minute she starts hitting us with no mercy. Our parents know about these outbursts. You should do something about them, or else we will...

- See, Daria, how many times did I tell you to treat your classmates nicely?! Now look where that got us. Daria lowered her head to the ground a little, but the next moment she caught her deskmate's hand happily showing her a doll she had managed to squeeze in her school bag.

Mama găsi momentul potrivit să spună copiilor, fără ca Daria să audă.

- Trebuie să vorbesc cu voi în lipsa ei. Mă voi întoarce în pauza mare, spune mama destul de încet.

În acel moment intră doamna învățătoare. Acestea au avut un schimb de replici, după care mama plecă oarecum mulțumită. Pusese la cale un plan. În pauza mare Daria se va duce la bibliotecă. Deci, va lipsi din clasă, iar mama va putea vorbi cu copiii.

Primele două ore au trecut. În pauza mare Daria este chemată să înapoieze o carte la bibliotecă. Mama știa acest lucru și intră repede în clasă unde doamna învățătoare și ceilalți copii o așteptau.

- Dragi copii, vreau să-mi cer scuze pentru purtările nefirești ale fiicei mele, având în vedere că este o fire sociabilă. Doamna învățătoare știe mai multe despre ea. Poate v-a spus și vouă anumite lucruri..., și vocea ei tremurândă așternu o liniște deplină în clasă.

Mother found the best moment to talk to the children, without Daria hearing her.

- I must talk to you when she's not here. I will come back during the big break, mother said with a low voice.

Then the teacher came in. The two of them talked for a while, and mother left somewhat more relaxed. They had made a plan. During the big break, Daria would go to the library, so she'd be out of the classroom while mother talked to the children.

The first two classes passed. During the big break, Daria was asked to return a book to the library. Mother knew this and quickly entered the classroom where the teacher and the other children were waiting.

- Dear children, I would like to apologize for my daughter's behavior although she is a friendly person. Your teacher knows more about her. Maybe she told you some things too... and her trembling voice made everybody in the classroom silent.

Daria este singurul meu copil. Este lumina ochilor mei. Este la fel ca voi și totuși diferită. A venit pe lume cu o boală pentru care, din păcate, nu se poate face nimic.

Sunteți poate prea mici să înțelegeți, dar cum să-o ajutați dacă nu vă spun aceste lucruri?! Cu toate lucrurile neplăcute care uneori s-au întâmplat, voi ați fost familia ei, frații ei. S-a simțit fericită alături de voi, s-a simțit iubită și v-a iubit. S-a întâmplat să jigniți uneori. În acel moment poate ați observat că nu reacționează, dar a doua zi își amintește, se înfurie dintr-o dată și lovește. Nu pune nimic la cale, nu se pregătește să facă acest lucru, dar aşa se manifestă boala ei.

- Acum îmi dau seama de ce m-a lovิต ieri, când ne jucam cu păpușile, interveni Maria.

- Da. Și pentru că ai amintit de păpuși... colega voastră are acasă foarte multe, o Împărație a păpușilor... deși, acum, nu despre asta voi aminti să vorbesc... Am luat o decizie în ceea ce o privește pe Daria.

Daria is my only child. She is the apple of my eyes. She is the same as you, yet different. She came into this world with a disease for which nothing can be done.

Maybe you are too little to understand, but how can you help her if I do not tell you these things?! Despite all bad things that sometimes happened, you have been her family, her brothers and sisters. She felt happy around you, she felt loved and she loved you back. Sometimes you would hurt her feelings. Maybe you noticed no reaction in her on that moment, but she would remember the next day, suddenly getting angry and hitting. She does not plan for this to happen, this is just her disease.

- Now I realize why she hit me yesterday, while we were playing with our dolls, Maria said.

- Yes. And talking about dolls... your classmate has many, many dolls at home, a whole Empire of dolls... although... this is not what I want to talk about now... I made a decision regarding Daria.

E greu să găsesc cuvintele potrivite..., spuse mama, stăpânindu-și cu greu moțiile.

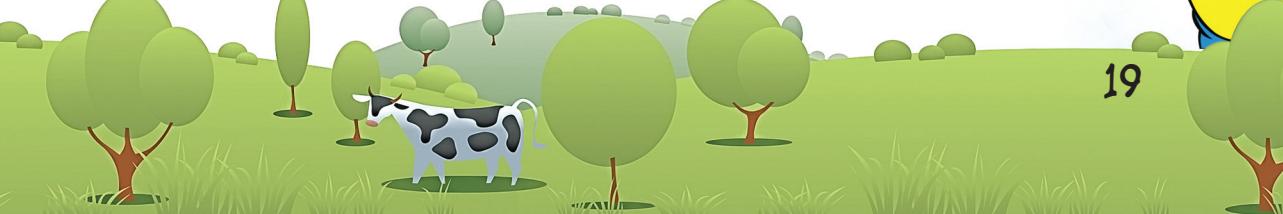
Timpul o presa și continuă să le vorbească. Sunteți la sfârșitul clasei a patra. Vă așteaptă o vacanță lungă și frumoasă, după care vă veți întoarce mai mari, mai dornici de a călători în Lumea cunoașterii. Veți fi elevi în clasa a cincea. Veți începe un drum nou și vă doresc, din tot sufletul, succes! Daria..., și lacrimile au început să-i curgă, n-o să vă însoțească pe acest tărâm al cunoașterii, deși s-a străduit mult în acești patru ani să scrie și să citească, iar uneori v-a uimit prin modul în care recita poezii la serbări. Vor trece anii și ea va rămâne mereu într-o lume frumoasă, lumea copilăriei. Nimeni n-o să-i răpească bucuria de a se juca cu păpușile, de a asculta muzică, de a se juca cu copiii. Va rămâne copil.

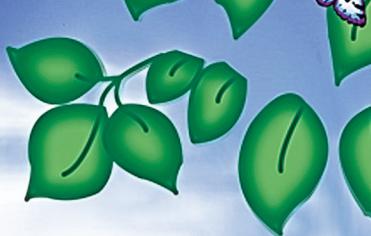
It is difficult to find the right words... mother said... finding it hard to control her emotions. Time was of essence and she continued talking to them.

- You will soon graduate 4th grade. A long and beautiful summer vacation lays ahead of you, and then you will come back – a little older and ready to enter the world of knowledge. You will be 5th grade pupils. You will begin a new journey and I wish you, from the bottom of my heart, lots of success! Daria... and tears started rolling down her cheeks, will not join you on this land of knowledge, although she has been trying really hard during these four years to read and write, and sometimes

she managed to surprise you with the way she would recite poems on holidays. Years will pass and she will remain in this beautiful world, the world of childhood. Nobody will take away from her the joy of playing with dolls, listening to music and playing with the other children. She will remain a child.

Voi veți fi adolescenți, tineri, veți ajunge la maturitate, dar nu uitați că oamenii adevărați trebuie să rămână cu sufletul Tânăr și bun.

Dacă în sufletul vostru veți mai putea fi copii, atunci sunt sigură că vă veți aminti de Daria, le veți spune copiilor voștri povestea Dariei și în timpul liber veți păși alături de ei în Împărația păpușilor. Da, copii, aş avea multe de spus, dar timpul este prea scurt. Sunt sigură însă că ne vom mai întâlni, dar până atunci să știți că ați fost niște copii minunați. Daria s-a simțit foarte bine alături de voi. Vă iubește mult. Când este acasă vă simte lipsa și se bucură când o vizită. Vă rog să nu-i răpiți această bucurie nici în anii următori, când ea nu va mai frecventa cursurile școlare. Până la sfârșitul anului școlar încercați să-o înțelegeți și să-o supărați, pentru a evita ieșirile ei. Fiți mai prevăzători la reacțiile ei! La ore are nevoie de ajutorul vostru, iar în pauze jucați-vă cu ea și va fi fericită! Este un copil cu suflet bun, la fel ca voi, doar că are problemele despre care eu v-am vorbit.

You will be teenagers, young people on the way to becoming adults, but do not forget that true people must have young and kind souls. If, deep down in your hearts, you are able to remain children, then I am sure you will remember Daria, and you will tell her story to your own children and, in your spare time, you will join her in the Empire of Dolls. Yes, children, I would still have many things to tell you, but we are out of time. I am sure though, that we will meet again, but until then rest assured that you are all wonderful children. Daria felt very good around you. She loves you a great deal. When she is at home, she misses you and she is glad when you visit.

Please do not take this away from her in the years to come, when she is unable to attend school. Until this school year ends, try to understand her and not upset her, to avoid outbursts. Be careful about her reactions! During classes, she needs your help and during breaks, please, play together and she will be happy! She is a child with a kind soul, just like you are, just that she has these problems I mentioned to you.

Spuneți și altor copii acest lucru, spuneți-le părinților și LUMEA VA FI MAI BUNĂ înțelegând că TOTI SUNTEM LA FEL.

Mama pleacă, iar copiii rămân pe gânduri... Pauza a fost o adevărată lecție de viață.

Daria se întoarce zâmbind. Ținea în mână o carte frumos colorată.

Pentru prima dată, colegii o înțeleg. Este diferită și totuși la fel ca ei, UN COPIL MINUNAT.

Tell the other children too, tell your parents, and THE WORLD WILL BE A BETTER PLACE, understanding that WE ARE ALL THE SAME.

Mother left, and the children stood thinking... This break was a true lesson of life.

Daria turned back to class smiling. She was holding a nicely colored book in her hands.

For the first time, children understand her. She is different, yet she is the same as them, A WONDERFUL CHILD.

